

ше юна-та ревность на Бурмова съсъ старческож-тж опытность на Костовича: единъ-тъ съ прилѣжніе-то си и съ вліяніе-то надъ ученицы-тѣ, а другой-тъ съ добро-то си докарваніе и съ вліяніе-то си надъ по-първы-тѣ отъ жители-тѣ щѣхж да поддържатъ единство-то на гражданы-тѣ и успѣхъ-тѣ на учебны-тѣ заведенія.

Таквозь бѣше желаніе-то на всички комай Габровцы, и не можемъ каза че по-друго е желаялъ и Г. Бурмовъ, или че е былъ противенъ на това; имаше обаче друго едно нѣщо което трѣбаше да стане по-напрѣдъ за да улесни и да осѫществи това общо желаніе, и то бѣ прѣобразованіе-то и привежданіе-то на училище-то въ по-систематический редъ: а това всички не ра бирахж и не осѣщахж, и тѣзи даже които го разбирахж и осѣщахж не оцѣнявахж го както трѣба, или не имъ ся виждаше толкозъ необходимо и не бѣрзахж да стане. И това затруднявъше Г. Бурмова да го прѣложи и да го приведе въ исполненіе, но не и да го не желае и да не прѣдготвя и улеснява приеманіе-то му. Така вървѣхж и ся мѣсяца тѣзи работы деветъ мѣсеца, отъ идваніе-то на Г. Бурмова до испытаніе-то. И тогазъ чакъ Г. Бурмовъ пасърченъ отъ съизволеніе-то на нѣколцина и спомаганѣ отъ доктора В. Берона, който бѣ нарочно повыканъ за испытаніе-то, прѣложи и прѣдпріе да приведе въ исполненіе това прѣобразованіе, на което кажи че всички ся убѣдиж изнай-напрѣдъ и всички прїехъ и одобрихж, и така училища-та ся наредихж по программѣ-тж којкто по горѣ видѣхмы.

Но малки нѣкои неспоразумѣнія, или излишна-та ревность на нѣкои лица въ тѣзи работѣ направихж това, че туй нѣщо зе единъ съвсѣмъ другъ путь и възима слѣдствія съвсѣмъ противни отъ онѣзи които ся чакахж. Едно несправедливо и не добрѣ обмыслено съобщеніе за училищнѣ-тж наредж и за учители-тѣ, което ся поави по това врѣме въ вѣстница-тѣ, може бы и безъ знаніе-то на Г. Бурмова, всели педовѣrie между учители-тѣ, тикиж гы въ не цужны и ничтожны разисканія и най-лошо-то тури въ подозрѣніе туй свято прѣдпріятіе — прѣобразованіе-то